

Ο Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή θεωρείται ο μεγαλύτερος Έλληνας μαθηματικός μετά τους Αρχαίους Κλασσικούς. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι το 1917 κατέλαβε (ως διάδοχος του περιφήμου Felix Klein) την έδρα των Μαθηματικών στο Πανεπιστήμιο του Göttingen, την λαμπρότερη τότε έδρα Μαθηματικών στην Υφήλιο. Επίσης είναι πασίγνωστα τα άκρως κολακευτικά επιστημονικά σχόλια του Einstein γι' αυτόν, ενώ ο Behnke αναφέρει ότι: «Ο Κ. Καραθεοδωρή είναι – με διεθνή μέτρα – ο μεγαλύτερος μαθηματικός αυτής της εκατονταετίας».

Εξαιρετικά σημαντική ήταν και η προσφορά του Καραθεοδωρή στο Ακαδημαϊκό γίγνεσθαι της Ελλάδος. Το 1913 σε συνάντησή του στο Βερολίνο με τον Ακαδημαϊκό Γεώργιο Στρέϊτ, προτείνει την ίδρυση Πανεπιστημίου στην Θεσσαλονίκη. Ο Στρέϊτ συμφωνεί και ο Καραθεοδωρή συντάσσει σχέδιο οργανισμού για το υπό ίδρυση Πανεπιστήμιο. Το 1919 συναντάται κατόπιν προσκλήσεως στο Παρίσι με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, ο οποίος του αναθέτει την σύνταξη υπομνήματος για την ίδρυση Πανεπιστημίου στην Σμύρνη. Ακολούθως υποβάλλει πλήρες σχέδιο λειτουργίας του Πανεπιστημίου αυτού και προτείνει την πρώτη ομάδα διδασκόντων καθηγητών. Επίσης φροντίζει να εφοδιασθεί το Πανεπιστήμιο με μια σημαντική βιβλιοθήκη και με 8000 όργανα Φυσικής και Χημείας. Αργότερα, μετά τα θλιβερά γεγονότα που επακολούθησαν, αγωνίζεται μέχρι και την τελευταία ημέρα του χαμού της Σμύρνης για να διασώσει ό,τι ήταν δυνατόν από το πολύτιμο υλικό του Πανεπιστημίου. Ο Αμερικάνος Πρόξενος της Σμύρνης G. Horton, μαρτυρεί: «Ένας από τους τελευταίους Έλληνες που είδα στους δρόμους της Σμύρνης, πριν την είσοδο του Τουρκικού Στρατού, ήταν ο Καραθεοδωρή. Μαζί με αυτόν «αναχώρησε» και η ενσάρκωση του ελληνικού πνεύματος και του Πολιτισμού». Το 1930 υποβάλλει στην Ελληνική Κυβέρνηση μελέτη με τίτλο «Περί της αναδιοργάνωσης του Πανεπιστημίου Αθηνών», η οποία απετέλεσε την βάση του νόμου 5343 του 1932, βάσει του οποίου ελειτούργησαν τα Ελληνικά Πανεπιστήμια μέχρι την ψήφιση του νόμου - πλαισίου του 1982.

Η ουσιαστική σχέση του Κ. Καραθεοδωρή με την Ελλάδα και τον πολιτισμό της εκφράζεται επιγραμματικά από το μέλος της Βαυαρικής Ακαδημίας Oskar Perron, ο οποίος αναφέρει: «... ως ανήκων στο Ελληνικό Έθνος με το υψιπετές πνεύμα του και την αδιάκοπη αναζήτηση της γνώσης συνέχισε την παράδοση και την κληρονομιά της Κλασσικής Ελλάδας».

Ο Κ. Καραθεοδωρή παρέμεινε στην Γερμανία κατά το χρονικό διάστημα 1930-1945. Κατά την περίοδο αυτή όχι μόνο δεν συνεργάστηκε με το ναζισμό, αλλά

διατήρησε στο έπακρον την αξιοπρέπειά του και την αγάπη του προς την Ελλάδα. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ο καθηγητής S. Segal, στο βιβλίο του «Μαθηματικοί κάτω από τους Ναζί» (2003) αναφέρεται επανειλημμένως στο όνομα του Καραθεοδωρή, χωρίς όμως να αφήνει ουδεμία αιχμή εναντίον του για φιλοναζισμό (σε αντίθεση για πολλούς άλλους γνωστούς μαθηματικούς εκείνης της εποχής). Επίσης, ο καθηγητής N. Κριτικός, γνωστός για το δημοκρατικό του φρόνημα, σε άρθρο του το 1950, αναφέρει: « ... τον θυμάμαι στην αρχή του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου να προλέγει την ήττα της Γερμανίας και στην χιτλερική περίοδο πριν από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο να προβλέπει την επίθεση του Χίτλερ και την τελική του καταστροφή με ένα κύρος που συγκλόνιζε τους μορφωμένους Γερμανούς... Για την πατρίδα του στην Ελλάδα έτρεφε απέραντη αγάπη...».

Τα παραπάνω βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με ανακριβείς κατηγορίες και αυθαίρετες και μειωτικές για τον Καραθεοδωρή απόψεις που υπάρχουν στο πρόσφατα εκδοθέν βιβλίο της κυρίας Μαρίας Γεωργιάδου.

Η Ακαδημία Αθηνών τίμησε (και δια αυτού του τρόπου τιμήθηκε) τον μεγάλο Έλληνα, εκλέγοντάς τον ως το **πρώτο** τακτικό μέλος της, αμέσως μετά την ίδρυσή της στις 28 Νοεμβρίου 1926».